

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 29 i direktiv 92/50/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de syv grunde, som ifølge bestemmelsen kan gøre det berettiget at udelukke en tjenesteyder fra deltagelse i en udbudsprocedure, skal anses for en udtømmende liste af udelukkelsesgrunde, som er til hinder for, at der ved artikel 10a, stk. 1, i lov nr. 109/94 (som nu er afløst af artikel 34, sidste stykke, i lovdekret nr. 136/06) fastsættes et forbud mod, at indbyrdes kontrollerede virksomheder deltager i samme udbudsprocedure?

⁽¹⁾ EFT L 209, s. 1.

Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-539/07)

(2008/C 37/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, idet den ikke, i det omfang det er teknisk muligt, for samtlige opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer »112« har stillet en lokaliseringsfacilitet til rådighed for de instanser, der varetager nødsituationer.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/22/EF udløb den 24. juli 2003.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108, s. 51).

Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-540/07)

(2008/C 37/24)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 56 EF og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvad angår frie kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne og de stater, som er parter i aftalen, samt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til aftalens artikel 31, hvad angår etableringsfrihed mellem de stater, som er parter i aftalen, idet den har opretholdt en beskatningsordning for udbytte betalt til selskaber, der er hjemmehørende i andre medlemsstater og de stater, som er parter i aftalen, der er mere byrdefuld end den ordning, som finder anvendelse på indenlandsk udbytte.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen henviser til den gældende italienske lovgivning, herunder bestemmelser af aftaleretlig karakter, hvorefter udlodningen af udbytte til selskaber, der ikke er italienske (dvs. udgående udbytte), undergives en mindre gunstig skattemæssig behandling end udlodningen af udbytte til italienske selskaber (dvs. indenlandsk udbytte).

Ifølge Kommissionen er denne lovgivning — som den italienske regering imidlertid har til hensigt at ændre — i strid med princippet om kapitalens frie bevægelighed, da den har en negativ virkning på de udlodninger af udbytte og investeringsbeslutninger, som foretages af italienske selskabers udenlandske selskabsdeltagere, samtidig med at den gør det sværere for disse selskaber at tilvejebringe kapital i udlandet. Det må således fastslås, at der er sket en åbenbar tilsidesættelse af artikel 56 EF, som forbyder alle restriktioner for frie kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne, og af artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen), som på tilsvarende måde sikrer den samme rettilighed for de stater, som er parter i aftalen.

Ifølge Kommissionen er der med denne lovgivning desuden tale om en overtrædelse af etableringsretten som reguleret i EØS-aftalens artikel 31, da den ligeledes vil kunne finde anvendelse på de kontrollerende andele i italienske selskaber, som indehaves af selskaber hjemmehørende i de stater, der er parter i aftalen, og som den med direktiv 90/435/EØF ⁽¹⁾ harmoniserede beskatningsordning ikke finder anvendelse på.

I løbet af traktatbrudsproceduren har Kommissionen haft anledning til at behandle Den Italienske Republiks begrundelser for den omtvistede lovgivning, og den fandt ikke, at den var egnet til opfyldelse af formålet. Den italienske regering har imidlertid meddelt, at den har til hensigt at ændre lovgivningen med henblik på at bringe den i overensstemmelse med fællesskabsretten. Den netop anlagte sag vil kunne fremskynde denne proces.

(¹) EFT L 225, s. 6.

Appel iværksat den 30. november 2007 af Imagination Technologies Ltd til prøvelse af dom afsagt den 20. september 2007 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-461/04, Imagination Technologies Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (Varemærker og Design)

(Sag C-542/07 P)

(2008/C 37/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Imagination Technologies Ltd (ved barrister M. Edenborough)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves.
- Der træffes afgørelse vedrørende sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen for Domstolen og i forbindelse med sagsøgerens søgsmål ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at EF-varemærkeansøgning nr. 2396075 vedrørende ordmærket PURE DIGITAL hverken er i

strid med artikel 7, stk. 1, litra b), eller artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 40/94, idet varemærket har fået fornødent særpræg efter ansøgningens indgivelse. Appellanten har anført, at Retten har begået en fejl ved vurderingen af den relevante retsforordning. Retten har navnlig begået en fejl ved ikke at fastslå, at den brug, som er gjort efter tidspunktet for ansøgningens indgivelse, er relevant for vurderingen af spørgsmålet, om fornødent særpræg er opnået.

Retten har således urigtigt forkastet søgsmålet. Appellanten har følgelig gjort gældende, at der skal gives medhold i appellen af Rettens dom, og at Rettens dom ophæves. Appellanten har også nedlagt påstand om godtgørelse af sagsomkostningerne i forbindelse med appellen og sagen for Retten.

Sag anlagt den 3. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-543/07)

(2008/C 37/26)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF (¹) af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.